

ÇOCUK

DERGİSİ

HOS BULDUK

Patka Bilge Kuş

Manga

Röportajı

Mucit Nuri

Tekno Tarcan

Sevimli Sözlü

Tarih

Ve daha neler neler..

9 771306 889006
Aylık Dergi Yılı:1 Sayı:1 5TL
01 Ekim 2010

Okuduğum öykü kitabının en heyecanlı yerindeydim. Öyküde bir avcı, bir tilkinin peşine düşmüştü. Ama bir türlü yakalayamıyordu tilkiyi. Avcı, tilkiyi tam yakalayacak gibi oluyor, ama tilki kaçıyordu. Avcı yorgunluktan ve öfkeden kuduracak gibi olmuştu. Okumaya devam ettim.

KİTABIMDA BİR MAVİ TILKI

Yazan: Burhan Eren, Çizen: Derya Işık Özbay

Kitabın sağındaki bir sayfayı bitirip tam yaprağı çevirecektim ki kitabın ortasında bir tilkinin burnunu görür gibi oldum.

Geriye doğru bir yaprak çevirdim. Bu sefer upuzun bir tilki kuyruğu akıp gitti kitabın ortasından. 'Hayır' dedim, 'Ben bu öyküye kendimi fazla kaptırdım galiba...'

Öyküde kaldığım yere döndüm. Yarım sayfa kadar daha okudum. Avcının son hamlesi yine boşa gitmiş, tilki yine kaçmıştı.

Geriye doğru sayfaları hızla çevirmeye başladım. Evet, gerçekten de kitabımın içinde bir tilki vardı! Ben geriye doğru bir sayfa çevirince, o da bir önceki sayfaya kaçıyordu.

Daha fazla devam edemedim okumaya. Aklım, burnunu ve kuyruğunu görür gibi olduğum tilkide kalmıştı.

Pek çok tilki görmüştüm, pek çok tilki resmi... Ama kitabımdaki tilki, hiç birine benzemiyordu. Upuzun bir kuyruğu vardı. Masmavi bir tilkiydi ve anlatılabilecek bir mavi değildi bu. Gözlerinin kahverengisini de daha önce başka hiçbir yerde görmemiştim.

Kitabın ilk sayfasına kadar gittik. Tilki yine kaybolmuştu. Yirmi dördüncü sayfada tekrar gördüm onu. Bu kez ileriye doğru kaçıyordu. Kitabın içinde bir kovalamaca başladı. Baştan sona, sondan başa anlarca kez gidip geldik kitapta.

Kitabı kapatıp masama koydum. Ellerim terden sırlıklam olmuş, gözlerim kan çanağına dönmüştü.

Kitaplıktaki ansiklopedilerden, aklıma gelen bütün maddelere baktım, pratik bilgiler kitaplarını karıştırdım. Bana yardımcı dokunacak bir bilgi karıntısı bile yoktu içlerinde.

Kitabı tekrar açtım. Tilki görünürlerde yoktu. On ikinci sayfanın alt kısmında küçük bir boşluk vardı. Bir tuzak hazırladım ona; boşluğa bir ağ çizdim kalemle. Kitabı tekrar kapattım.

Bir zaman sonra on ikinci sayfayı tekrar açtım. Paramparça olmuş bir ağ resmi vardı. Tilkiyi yakalayabilmek için daha bir sürü şey denedim. Hiç biri de işe yaramadı. Hiçbir kötülük yapmayacaktım ona, oysa durmadan kaçırıyordum.

Neden sonra, kitabı karıştırırken sadece elli ikinci sayfasının resimlendiğini fark ettim.

Resimde küçük bir çalılık vardı. Biraz dikkatli bakınca, çalılığın arkasında tilkinin kuyruğu seçiliyordu. Sonunda, tilkinin saklandığı yeri bulmuştum.

Boya kalemlerimi çıkarıp
hemen bir simit çizdim
çalılığın önüne. Bol susamlı,
gevrek bir simit!

Bir süre sonra çalılar hafifçe
kıpırdadı. Burnu göründü ilkin.

Sonra başı, gövdesi, kuyruğu derken mavi
tilki bütün güzelliği ve zarafetiyle çalılığın
önüne geçti.

Simide baktı önce.
Sonra bana baktı.

Gülümsedim.
Simidi alıp yine küçük
çalılığın arkasına geçti.

Küçük mavi tilki, çalılığın arkasında
karnını doyururken, öyküdeki
avcı ile tilkiyi hatırladım ben.
Sahi, n'olmuştu öyküdeki
avcı ile tilkinin sonu?

Kaldığım yeri bulup devam ettim öyküye. Öykü
ilerledikçe garipleşiyordu. Kurduğum tuzakların aynısını avcı da
kuruyordu. Ben mavi tilkiyi yakalamak için ne yapıysam, avcı
da aynısını yapıyordu. Öykünün son kısmını da okuyunca
hayretler içinde dona kaldım.

Öykü, mavi tilki ile benim öykümdü;
öyküdeki avcı bendim!

Çizen: Çağrı Cebeci

Arkadaşlarımızla beraberken muhakkak "Ya böyle olsaydı" diye başlayan bir sürü ilginç şeyler anlatırız. Gerçekten düşünsenize, ya yerçekimi bir süreliğine tersine dönsüydi ya da yerçekimi hiç olmasaydı ne olurdu?

İlimBilim MERKEZİ

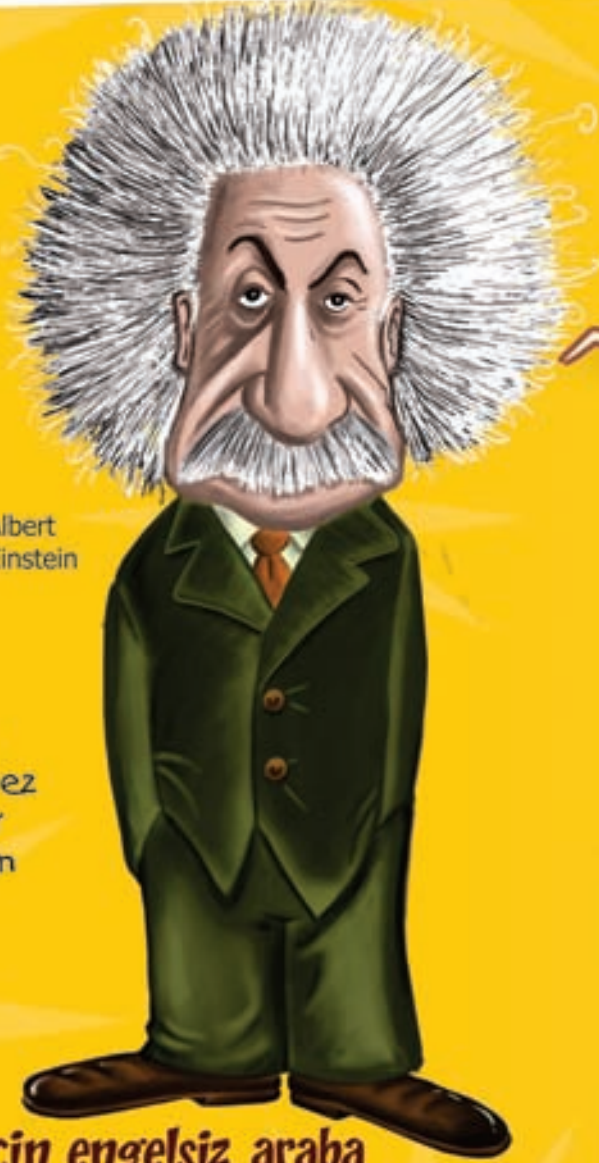

**Vantilatörlü
gömlek**

ŞU JAPONLAR NE İLGİNÇ
İNSANLAR.
HIÇ ÜŞENMEMİŞLER
NE İCAD ETMİŞLER.

Japon bilim adamlarının ofiste sıcaktan bunalan çalışanlar için buldukları bu gömlek, hava geçirmez kumaştan yapılıyor ve iki yanına ufak vantilatörler takılıyor. Bilgisayar başındayken USB kablосundan enerjisini alan fanlar, siz çalışırken gömleğinizin içinde sürekli lodoslar, poyrazlar, karayeller estirerek kullanıcıyı ferahlatıyor...

Albert
Einstein

Yürüme engelliler için engelsiz araba

Bu tasarım, arka kapısı tam olarak açılabilen ve tabanından yere doğru çıkan ekstra kapağıyla, yürüme engellilerin, tekerlekli sandalye ile yardım almadan binebildikleri ve kullanabildikleri fantastik ve basit mekanizmalı bir arabadır.

NE KADAR
HARİKA BİR BULUŞ!
DEĞİL Mİ ARKADAŞLAR ?

**AY'DA SU
BULUNDU!**

Hayal gücü ve yaratıcılık,
bilgiden önemlidir.
Bilginin sınırları vardır,
ama hayal gücü
tüm evreni kucaklar.

Tarihe iz
birakan
EBULİZ

DÜNYADAKİ İLK ROBOT DİYARBAKIR'DA YAPILDI

Merhaba ;
Ben Rezzaz oğlu İsmail. Bundan 800
sene evvelinde Diyerbekir'in
Cezire'sinde hayata geldim.
Hayatım boyunca "Hiyel İlmi" ile
meşgul oldum (Siz buna mekanik,
mühendislik diyormuşsunuz).
Pek çok makinalar icat ettim. Bunları
bir kitapta hem resimledim hem de
izah ettim. O zamanlar elektrik deyu
bir icat yapılmamış idi. Ben de
makinelere ve mekanik hizmetçi
adamlarımı (Siz buna robot
diyormuşsunuz) su ile hareket ettirdim.

Saatler, fıskiyeleler, tulumbalar otomatik
kapılar, kaldıraçlar yaptım. Benden
çok sonra sizin zamanınızda alimler ve
ilim adamları icat ettiğim cihazları
tetkik ettiler (incelediler) ve bunları
mekteplerde ders deyu okuttular.

Yazdığım kitaptaki bazı çizim ve maki-
nelere, benden 200-350 yıl sonra
yaşamış, **Giovanni de Dondi** ve
Leonardo da Vinci'nin eserlerinde
rastlandığı söylenmektedir.

2

Kazanılan bu hare-
ketle bir top, make
tin en tepesinden yola
çıkıp bir şahinin gagası
na gidiyor.

3

Şahinin gagasından da ağırlığa
duyarlı bir yılanın ağzına düşüyor.

4

Yılan da topu aşağı bırakıyor ve bir kabın içine
ses çıkarttırıyor. Böylece yarım saatlik
bir sürenin geçtiği anlaşılıyor.

1

Filin karınında bir su tankı var.
Onun içinde zamana bağlı olarak
batan bir kabın sayesinde
bir hareket kazanılıyor.

Bu aletin bu kadar
büyük olduğuna
bakmaym.
Aslında bu, zamanı
hesaplayan
bir saat.

İllüstrasyon
Çağrı Cebeci

Arkadaşlar Ebul İz'in
kitabını incelemek
isterseniz
www.ebuliz.com/ebuliz
22.swf adresine
bakabilirsiniz.

Halit Ömer Camcı

GEZGİN

DÜNYANIN
EN GÜZEL DAĞLARI

Dağlardan, bulutlardan, çiçeklerden, pamuk tüylü kuzucuklardan, arılardan, horon tepen neşeli çocuklardan hoşlanmayan var mı? Haydi O halde Rize'nin sırtını dayadığı engin ufukları, Kaçkar dağlarına gidelim.

Sisli dağlar ve bulutlar

Bazen var bazen yoktur. Bazen saatlerce yürürsünüz sisler içinde ve etrafınızda hiçbir yer yok zannedersiniz. Sis birdenbire dağıldığında kendinizi sonsuz dağların eteklerinde görürsünüz. O an çok müthiş bir andır içiniz içiniz sığmaz kendinizi kuş gibi özgür hissedersiniz. Günlerce dağları dolaşırsınız, güneşin açmadığı olur. Dağların yaklaşık 3000 metreye yakın yüksekliğinde yer alan bulutlar dağları öperek ilerlerler. Sis zannettiğimiz şey çoğu zaman yere inmiş bulutlardır. Çünkü burada yer göğe yükselmiştir. Gök ise yer olmuştur.

BİR MASALIN
İÇİNE GIRER GİBİ...

RİZE

Kaçkarlar

"SİSLERLE KAPLI MASAL ÜLKESİ"

VAYY!
HAKIKATEN
BİR YERE
GELDİM

Kışın karlı dağlar yazın cennet bahçesi

Kaçkarlarda kışın kar öyle yağar ki yazın yaşadığınız yayla evleri dahi karlar altında kalır. Kar yağdıktan sonra oralarda yaşamak oldukça zorlaşır. Zaten orada yaşayanlar sonbaharda yanlarında besledikleri hayvanları da alarak biraz daha aşağı köylere inerler. Kış tamamen geldiğinde şehirlerdeki sıcak evlerine dönmüş olurlar. Bahardan itibaren karlar erimeye başlar.

Bu çiçekler Cennetten düşmüş olmalı

Karların altından Karadeniz'e özgü Komar çiçeği baş göstermeye başlar. Ardından Unutmabeni'ler, Çan çiçekleri, Çiğdemler, Sığirkuyrukları pıtır pıtır açılmaya başlarlar. Bir dahaki kışa kadar artık dünyada mı yoksa cennet bahçelerinde mi dolaşıyorsunuz karıştırırsınız. Koparmaya kıyamadığınız o güzelim çiçeklerin bazılarının çayı yapılır, bazıları eczacılıkta kullanılır. Pek çok yabancı ve yerli gezgin çiçeklerin hayranı olduklarından sırf onları görmek için binlerce metre yüksekteki bu yaylaları ziyaret ederler, hem de dünyanın her köşesinden.

Horon Tepen Neşeli İnsanlar

Bahar ayında başlar Rizelilerin yaylalara çıkışı. Kimisi küçük sürülerini, kimisi kap kaçağını toplar ve yollara düşer. Ama zamanında bu yaylalara insanlar yürüyerek çıkıyorlarmış. Bugün yaklaşık üç beş saatte çıkılan yaylalara ulaşmak üç beş gün almıyormuş. Kaçkar'ların sakinleri pek sakin insanlar değildir. Her cümlelerinde bir espri, her tavırlarında bir komiklik ve her hareketlerinde bir canlılık var. Yaylalara çıkarken onları görmelisiniz. Birinin elinde koyun derilerinden yapılan tulum, diğerleri el ele tutmuş horon tepiyorlar.

Kaçkarların narın çocuğu "Fırtına Deresi" kaynağını bu masal ülkesinden alır. **Fırtına Deresi**'nin küçük su damlaları olarak başladığı yolculuğu aşağıda şelalelere, üzerlerinde taştan köprülerin yapıldığı coşkun ırmaklara dönüşerek devam eder. İçinde nadir yetişen alabalıkları, yaz aylarında üzerinde yapılan raftinglerle dikkatleri çeken Fırtına, mutlaka uğranılması gereken yerlerdendir. Suyu temiz ve berrak, akışı heyecan vericidir. İsminin sonuna kelime olarak 'dere' eklenmesine aldanmayın. Fırtına mağrur ve gür bir ırmaktır.

Arım balım peteğim

Sabah kahvaltılarında annelerimizin 'şifa' diye ekmeğimize sürdüğü, bazen hasta olduğumuzda çayımıza kattığı balların bazıları Kaçkar dağlarında, Rize'nin bin bir çeşit çiçeklerle süslü yaylalarında üretilir.

Buralarda hiçbir yapaylıkla zedelenmemiş, egzoz dumanları ile kirlenmemiş farklı türlerde milyonlarca çiçek yaşamaktadır. Arının da ihtiyacı olan bu tertemiz çiçeklerin sakladıkları bal özleridir.

Bir balın üretimi kısaca şöyle olmaktadır:

Anı kovanından çıkar. Bir çiçeğe konar. Sonra bir çiçeğe daha konar. Sonra bir çiçeğe daha. Bu binlerce çiçeğe konmak şeklinde devam eder. Bir çay kaşığı dolduracak balın üretimi binlerce çiçeğin ziyareti ile mümkündür. Biriktirdiği balları kovana dönüp peteğe bırakır. Rize Kaçkarların anıları da canlı ve neşelidirler. Sanki "**Horon Teper**" gibi bal yapırlar.

Yaban keçileri, ayılar ve yaban horozları

Kaçkarlarda uzun bir süre kalabilirsiniz ve de orada yaşayan bazı yaban hayvanlarını görebilirsiniz. Ama ayılar ve yaban domuzlarına dikkat etmek gerekir. Siz her halükarda tedbirli olun. Bunlardan başka Kaçkarlarda yaban keçileri, dağ horozları, birçok nadir kuş, yüzlerce endemik (sadece orada yaşayan) bitki ve çiçek Kaçkarların asil yerlisi olarak misafirlerini bekliyorlar.

GEÇEN SONBAHARDA
ÇOK BAL YEDİM.
KİŞİN HİÇ HASTALANMADIM.
SİZ DE KAÇKARLARIN
HEM TADI SAHANE OLAN
HEM DE FAYDALARI
SAYMAKLA BİTMEYEN
BALINDAN
YİYİN VE HASTALAN-
MAYIN.

KAHRAMANLAR DÜNYASI

nane & limon

cordoba
ANIMATION STUDIO

Limon

Maç izlerken çok heyecanlanır. Balık tutmayı çok sever. Çok güzel gemici düğümü atar. Çok konuşur.

Nane

Müthiş yemekler yapar. En yakın arkadaşı çilektir. TV dizilerini kaçırmaz.

Nane ve Limon iki Afacan kardeş. Birbirleriyle hep didişip tartışmalar bile aslında birbirlerini çok seviyorlar. Onlara misafir olduk ve eğlencelerle dolu hayatlarını sizin için konuştuk. Sanki karşımızda gerçekten canlı iki çocuk var gibiydi.

BETÜL VE BURAK: Burası gerçekten çok güzel bir mutfakmış. Sizin MUTRO müthiş yetenekli bir robot. Fırını bile var. İsterseniz elma soyuyor, isterseniz pizza bile pişiriyor. Sebzeleri parçalıyor ve pasta hamurunu karıştırıyor... Bize ondan bahseder misiniz?

O bizim hem robotumuz hem de arkadaşımız. Onu çok seviyoruz. Bozulacak diye çok korkuyoruz.

Mutro'ya hiçbir şey olmaz Nane. Sporcu bir robot o. Maç seyretmeye bayılır ve benimle maç yapmaya gelir. O yüzden çok sağlıklıdır. O çok özel ve güzel bir robottur.

BETÜL VE BURAK: Limon sen hep böyle çok mu konuşursun?

Evet her zaman laflara atlar ve hep fazla konuşur.

Abla offf ya. Bana sordular soruyu sen neden cevap veriyorsun ki? Evet ben fazla konuşurum ve fazla enerji harcarım ve veeee çok yemek yerim.

Bir gün yemek yemekten patlarsa şaşırmayalım.

Nane olmasa aç kalırım. Aç kalırsam enerjim biter, enerjim biterse maç yapamam, maç yapamazsam içim çürür, suyu çekilmiş küflü limona dönerim ben, canım çekiyor. Hooppp atlıyorum tabaklara.

Duygu sömürsü yapma Limon.

BETÜL VE BURAK: Sizin evde hep televizyon seyretme kavgası oluyor.

Siz de kardeşsiniz sizin evde olmuyor mu sanki?

BETÜL VE BURAK: Evet. Hem de çok. Çünkü Burak hep maç seyretmek istiyor.

BETÜL BURAK: Nane hep böyledir. Hiçbir şeyi sorgulamadan kabul etmez. Ama çok sevimli bir arkadaş.

Nane zaten dizi izler ve durmadan En yakın arkadaşı Çilek ile telefonda konuşur. Hahaha! Öyle değil mi Nane ha söylesene?

Heyy yaşasın canım arkadaşım Burak!! Çok sevdim ben seni. Niye diye bir sor. Çünkü ben de bayılırım maç seyretmeye. Yerimde duramam. Biz senle artık hiç ayrılmayalım. Gelsene bizim çok güzel maçlarımız olur. Biber adlı arkadaşım la da tanışırın.

Ne zaman maçtan gelse ya gözü morarır, ya dizi kanar ve hep üstü başı mahvolur. Annemi hep kızdırır.

Ama abla napayım ben! Top oynarken kendimden geçerim kazanmak isterim. Böyleyimdir ben. Özelliğim bu benim.

BETÜL VE BURAK: Durun ya kavga etmeyin.

BETÜL VE BURAK: Limon, senin maç seyretmek haricinde yapmaktan en çok hoşlandığın şey nedir?

Balıkçyım ben oooo. Ben çok güzel olta yaparım ve balık tutarım. Hem balık tutarım ve de tuttuğum balıkları yerim ben. Çok severim balık yemeyi.

Evet hıh! Balıkçyımış!! Bizim robot Mutro'yu tutuyorsun oltanla balık diye sen!!!

Aaaaa abla ayıp ediyorsun bak. Ben bir kere acemi olduğum için tutmadım ki oltayla MUTRO'yu... Sana öğretmek için sana göstermek için sen de yeni şeyler öğren diye göstermek için öyle oldu.

BETÜL VE BURAK: Limoncum, gemici düğümü atmaya kimden öğrendin?

Babam'dan öğrendim. Çok zordur gemici düğümü atmak. "Bunu ancak muhteşem harika ve çok yetenekli bir çocuk yapabilir" diye düşünmüştüm. İşte o çocuk benim. Zaten benden başkası da bu kadar zor bir düğümü atmaya beceremez.

Artık hava atmaya ara versen diyorum Limon!

BETÜL VE BURAK Eee arkadaşlar biz artık izin isteyelim.

SORU: Nane sen televizyonda en çok ne seyretmek istersin?

Bu soru beni şaşırttı. Siz bizi seyretmiyor musunuz yoksa?

BETÜL BURAK: Hiç kaçırıyoruz.

O zaman neden bilmiyorsunuz benim en çok dizileri seyretmeyi sevdiğimi?

MUTRO

Her eve lazım müthiş robot

Sözlerin tarihi, tarihin sözleri var.

Sevimli Sözlü Tarih

Derleyen: Selim SENER
Çizen: Emirhan PERKER

Fakir bir müzisyen olan Tanburi Arif Ağa, bir Ramazan ayı öncesi bir dostuyla dertleşiyormuş:

"Hiç paramız yok ne yapsam ne etsem! Çoluk çocuğu bayrama nasıl çıkarsam?" diye içini döküp, kara kara düşünürken, arkadaşı "Ne üzülüyorsun azizim. Veli Efendizade'ye git. O hem çok zengindir hem de Ramazan ayında Beşiktaş'taki yalısına çok misafir gelir. Tanbur çalınmasını da çok sever." diye bir fikir verir.

Ama küçük bir uyarıda bulunur. "Yalnız bu adam çok muzip, alaycı bir adamdır" der ama Arif Ağa bu son sözü duymaz.

Bizim fakir müzisyen ertesi gün iftar vakti olmadan az önce yalının bahçesinden içeri girer.

Davetli davetsiz pek çok misafir enfes yemeklerle dolu masaların başında ezan vaktini beklemektedirler.

Zeki bir insan olan Veli Efendizade Tahir Ağayı elinde Tanburu ile görünce geliş sebebini hemen anlar. O gece, iftardan sonra iyi bir müzisyen olan

Arif ağa tanburunu adeta konuşturur. Misafirler dağılırken o da Veli Efendizade'den izin ister ama ev sahibi gülümser ve sadece kendisine dil çıkarır.

Bu davranıştan hiçbir şey anlamayan Arif Ağa kalkıp gidecekken Kahya onu durdurur. " **Veli Efendizade size müsaade etmedi ki, ev sahibinden izin almadan gitmek çok ayıp. Hırsız gibi kaçılmaz**" der. Böylece misafir sanatçı yalıda kalır. Ertesi gün yine sofralar kurulur, tanburlar çalınır, yine izin ister ama kendisine yine dil çıkarılır. Bu böyle 30 gün boyunca sürer gider. Arif ağa tam bir aydır ailesini görmeden yalıda yaşıyor, yiyor içiyordur ama evdekileri de merak ediyordu. Bir kaç sefer başarısız kaçma girişiminde bulunur ama her seferinde yakalanır ve kendisine dil çıkarılır. Artık arefe günü gelmiştir. Misafirlerin sayısı gittikçe azalmış bir ay boyunca her akşam yemeğe gelenler dış kiralarnı alıp mutlu mesut dağıldıkları halde Arif Ağa cebinde beş kuruş parasız geldiği yalıda hapis hayatı yaşamıştır.

Ama Veli Efendi'nin ulufe, bahşış, dış kirası çeşidinden orali olmaması Arif Ağayı üzmüştür. Çünkü bu zengin adamın evine gelme sebebi sanatını konuşturup para almak, çoluk çocuğunun ihtiyacını karşılamaktır.

Yalıda, çalışanlardan başka kimse yoktur. Şehirdeki herkes artık bayrama hazırlık yapmaktadır. Arif Ağa ıkına sıkıla **"Ben gidiyorum Efendizade"** der.

Zengin ev sahibi ise yalının penceresinden **"iyi napiyim, git"** der.

Başka da bir şey söylemeden ısıklık öttürmeye, saksıdaki çiçekleri sulamaya devam eder. Arif Ağa hayal kırıklığı içinde yalıdan ayrılırken umutsuzca kahyaya sorar **"Efendi Hazretleri bu fakir sazendeye, şu tanburun hakkı, evdeki**

çocukların bayram ihtiyacı için bir kese bırakmadı mı?"

Kahya ise: **"yoo ne kesesi ne altını? "** der.

Arif Ağa çaresiz bir şekilde yalının penceresine son bir daha bakar ama Veli Efendizade ona yine dil çıkarır.

Bu duruma çok sinirlenen müzisyen, tanburunu kaldırır ve küt diye ağaca çarpar ve paramparça eder.

Cebinde beş kuruş para olmadan, kayığa bile rica minnet binen Arif Ağa mahallesine doğru yürürken

köşeyi döndüğünde gözleri fal taşı gibi açılıp yuvalarından fırlar. Çünkü evin olduğu yerde yeller esiyordur.

Eski evi yok, onun yerine

yeni inşa edilmiş, çok güzel bir ev vardır . Arif Ağa **"acaba yanlış sokağa mı girdim"** diyerek hayıflanır. Ama etrafına bakınır komşular, evler aynı evler... Sadece kendi evinin yerinde yeller esiyor, onun yerine çok güzel bir ev duruyor. Arif Ağa heyecanla mahallenin bakkalına koşar. Bu durum nedir diye

sorar. Mahallenin bakkalı: **"Korkma korkma Ramazan'ın ilk günü, efendi, hayır sever, Veli Efendizade isminde bir zat gelip aileni yakında bir yerde ev kiralayıp oraya taşıdı. Hepsini ayrı ayrı giyindirdi. Bir aylık ev ihtiyaçlarını da karşıladı. Sonra senin köhne evi yıktırdı, yerine böyle güzel yeni bir ev yaptırdı. Biz de hayretler içinde kaldık."** deyince bizim müzisyen şaşkınlık içinde

kalır. Ertesi gün bayramdır. Arif Ağa hanımını ve çocuklarını yanına alıp Beşiktaş'taki yalıya, Veli Efendizade'ye, bayram ziyaretine gider. Bin bir temennaya durur, teşekkür eder. Yeni aldığı Tanburu ile de çok

güzel müzik ziyafetleri çeker.

Veli Efendizade hiç istifini bozmaz, öylece oturur.

Arif Ağa ayrılmak için izin isteyince yine muzipliğini gösterir ve dilini çıkarır.

GÜNEŞİN OLSUN GÖNLÜNDE

Güneşin olsun gönlünde
Kar bile yağsa, ya da fırtına olsa
Gök bulutlarla ve dünya kavgayla dolsa
Güneşin olsun gönlünde
O zaman gelsin ne gelirse
Doldurur ışıklarla en karanlık gününü
Bir şarkın olsun dudaklarında
Sevinçli ezgilerle
Seni günlük tasalar bunalıma boğsa bile
Bir şarkın olsun dudaklarında
O zaman gelsin ne gelirse
Yardım eder savuşturmaya en yalnız gününü
Başkaları için de bir diyeceğin olsun
Tasada ve bunalımda
Ve kendi ruhunu şenlendirecek her şeyi
Söyle onlara da, bir şarkın olsun dudaklarında
Yitirme sakın yürekliliğini
Güneşin olsun gönlünde
Ve her şey iyi olacak

Căsar Flaischlen
(Sizir Filaşlen)

Căsar Flaischlen (Sizir Filaşlen), 12 Mayıs 1864'de Almanya Stuttgart' da doğar. 1880'den sonra uzun süre bir kitapçıda çıraklık yapar. 1889'de üniversiteyi bitirir. 1891'de Berlin şehrine yerleşir. Edebiyat ile uğraşır. Onu meşhur eden "Güneşin Olsun Gönlünde" adlı şiiri 1898'de yazar.

16 Ekim 1920'de hayata gözlerini yumar ama geriye hiç unutulmayan bu şiiri bırakır.

İllüstrasyon
Betül Aytac

İstanbul'da yağmuru
bir akşamüzeri.

Üsküdar'daki evinde çalışmakta olan Murat'ın
telefonu çalar. Arayan Topkapı Sarayı'nın Yazma
Eserler Kütüphanesi müdürü Semih Beydir.

Murat'ım elimde çok eski ve anlaşılabilir bir dille yazılmış
bir kitap var. Ama çok yıpranmış, dağıldı dağılacak
durumda, bu kitabı restore etmek ister misin?

Humm demek anlaşılabilir
bir dille yazılmış.
Yarın gelirim Semih Bey.

Murat, eski kitaplara çocuk-
luğundan beri çok meraklıdır.
İş, eskimiş yıpranmış kitapları
restore etmek onları kurtar-
maktadır. Semih Bey Murat'a
çok güvenmektedir.

Ertesi gün Topkapı Sarayı'na
giden Murat, Semih Bey ile
kitabı almak üzere sarayın
deposuna inerler.

Semih Bey kitabı Murat'a
uzatırken kitabın içinden
yere bir kağıt parçası
düşüğünü ikisi de
fark etmemiştir.

Üsküdar'daki evine gelen Murat kitabı incelerken hem
çok heyecanlanıyor hem de kafasında pek çok sorular
belirliyordur.

Çok ilginç bir kitap. Kim ya da kimler
yazmıştır? Hangi dillerle ya da dillerle
yazılmıştır? Ne zaman yazılmıştır?
Topkapı Sarayı'nın kütüphanesine nasıl
gelmiştir?

Kafasındaki bu soru-
larla eserleri incelerken
bir yandan da eskimiş
küflenmiş sayfaları
tamir etmeye başlar.
Özel bir cimbrizle kiti-
bın yırtık, kopmuş par-
çalarını yapıştırır.

Bir iki sayfayı tamir
etmiştir ki,
tuhaf bir şey olur.
Murat'ın gözünün önü-
ne bir kaç saniyelik
bir görüntü gelir.

Gözlerine inanamayan Murat
neler olduğunu anlamamıştır.
Görüntüde bir savaşçı, eski
tuhaf bir Maya tapınağından
dışarı kaçmaktadır.

Bir başka parçayı yapıştırır
yine bir görüntü
gelir gözünün önüne. Bu sefer
de Mısır piramitlerini (Keops,
Kefren, Mikerinos) görür.

Allah Allah ne oluyor bana böyle?
Hayırdır inşallah.

Bunların uykusuzluktan
kaynaklanan bir göz al-
datmacası olduğunu düşün-
üp çalışmaya devam eden
Murat'ın kulağına bu sefer
de anlaşılabilir bir fısıltı ge-
lir ve arkasından garip
şekil ve sembollerin oldu-
ğu bir duvar görür.

Murat'ın şaşkınlığı ve korkusu daha da artar.
Bu kez korkunç bir müzik ve arkasından bir
meydana toplanmış yüzleri ve vücutları
boyalı, elleri havada insanlar görür.

Gördükleri ve duydukları
akılını ona oynadığı bir
oyun değildir. Tuhaf bir
şekilde gerçektiler.
Bu kitap sırlarla doludur.
Murat hemen korku ve
 telaşa telefona sarılır.
Aradığı kişi eski yazı
çözücülerden
 arkadaş
Burak'tır.

Murat gözlerine inanmamaktadır. Arkadaşı Burak bu tılsimli kitap tarafından yeniden ortadan yok edilmiştir.

Bütün gece, kara kara ne yapacağını düşünür. Kitabı teslim etmelidir? O zaman arkadaşını sonsuza kadar bilinmeyen bir alemde kalırsa ona nasıl yardımcı olacaktır?

Gelen arkadaşın İhsan'dır. Bilgisayar mühendisi olan İhsan, erk erk sabahları Murat'a gelip kahvaltı yapmaktadır.

Bu ne vaziyet böyle arkadaşım? Ne oldu sana? Çok kötü görünüyorsun. Rengin de bembeyaz. Terliyor musun...?

Çaresizlik içinde bir çıkar yol arayan Murat, olup biten her şeyi İhsan'a anlatır.

Sen çok fazla yorulduğun herhalde. Hem hayal ürünü şeyler uyduruyorsun hem de halüsinasyon görüyorsun bençe.

Yapma İhsan. Burak da bana inanmamıştı. Yemin ederim ki doğru.

O olup bitenlere inanmayan İhsan

...kitabın tılsımını göstermesini ister.

bu esnada uçakta

Hedef kişiler yerinde mi?

Evet efendim. Bir ara evin sahibi yalnız kaldı ama arkadaşını tekrar geldi.

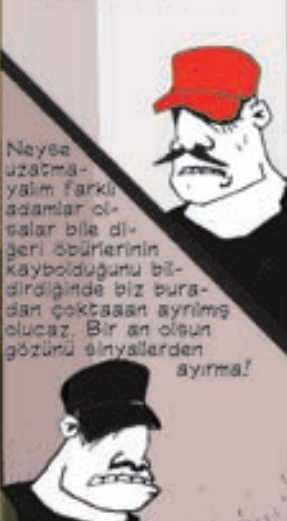
Adamın aynı kişi olduğunu nereden biliyorsunuz akmak? Ya o arkadaşını gitmiş, başka bir arkadaşını gelmiş olabilir.

Bilmiyorum efendim sadece tahmin ediyorum.

Tahminle iş mi yürür? İş sağlama almamız lazım. Sonuçta biz bu adamın kitapla birlikte kaçıracağız.

Haklısınız efendim...

Dur acele etme. Bazen bütün sayfanın tamiri işi bitince, bazen bir kaç cümle tamamlanınca, bazen de tek bir kelimenin ortaya çıkmasıyla bile görüntü veya ses oluyor.

Derken kitap yine tılsımını gösterir ve böyle şeylere inanmayan İhsan büyük bir panikle yerinden sıçrar.

Ooo o da ne.. ne yin nesiiyydi böyle? Allahım ne korkunçtu!

Evin zilini çalan elin sahibi hiç de iyi bir misafir değildir!

GELECEK AY: Murat'ı arayan kim? Kitabın içinden düşen altın yıldızlı san kağıtta neler yazıyor? Kaybolan adamlar neden bulunamıyor?

* Hiyeroglif; Eski Mısır yazısı ** Paleograf; Eski yazı çözücü

NASRETTİN HOCA'YI, KARAGÖZ İLE HACIVAT'I, KELOĞLANI KİMSE UNUTMADI...ONLARI SEVEREK ONLARA TİPATİP BENZEYEN İNSANLAR TOPLANTILAR VE BULUŞMALAR DÜZENLEDİLER.HER SENE YAPIYORLAR BUNU VE TOPLANTIYI DA HEP NASRETTİN HOCA DÜZENLİYOR...

29 EKİM

YAŞASIN CUMHURİYETİMİZ.

ÖZGÜRÜZ

BAĞIMSIZ

EŞİTİZ

MUTLUYUZ

PAYLAŞIMCIYIZ

BAŞARILIYIZ

KARDEŞİZ

GÜÇLÜYÜZ

ÇALIŞKANIZ

25

ÜLKEMİZDE CUMHURİYETİN KURULUŞ ÖYKÜSÜ

29 Ekim 1923 ülkemizde Cumhuriyet yönetiminin ilan edildiği gündür. Bugün milli bayram günüdür. Her yıl cumhuriyet yönetiminin ilanını 28 - 29 Ekim günleri Cumhuriyet Bayramı olarak coşkun törenlerle kutlarız.

Cumhuriyet yönetiminden önce devletimizin adı Osmanlı İmparatorluğu idi. Osmanlı devlet yöneticisine padişah denirdi. Osmanlı Devletini altı yüz yirmi dört yılda, otuz altı padişah yönetti. Eskiden ülkelerde tek kişi egemendi. Ülkelerini diledikleri gibi yöneten bu kişilere padişah, şah, kral, hakan, sultan denirdi. Yönetim çoğu zaman babadan oğula geçirdi.

Bu şekilde yönetilen ülkelerde zamanla hakana, padişaha, şaha, krala yardımcı olsun diye meclis kuruldu. Meclis üyeleri halkın dileklerini yöneticiye duyurur, yasa tasarısını hazırlardı. Bu yasa tasarıları hakan, padişah, şah, kral tarafından benimsendiğinde yasalaşır. Bu yönetim biçimine Meşrutiyet denir.

Cumhuriyet'te egemenlik kayıtsız şartsız milletindir. Millet kendini yönetme yetkisini milletvekilleri aracılığı ile kullanır. Cumhuriyet yönetiminde yurttaşın seçme ve seçilme hakkı vardır. Seçilen temsilciler yasalar yapar, yöneticileri milleti adına denetler. Halk dilerse, seçimlerde yöneticilerini değiştirirler.

1. Dünya savaşı

Osmanlı İmparatorluğu'nda, ikinci Meşrutiyetin ilanından altı yıl sonra Birinci Dünya Savaşı başladı. 1914'te başlayan Birinci Dünya Savaşı'na dünyanın belli başlı devletleri katıldı. Dört yıl süren savaş sonunda bizimle birlikte olan devletler yenildi. Savaş kurallarına göre biz de yenilmiş sayıldık. Ülkemiz İngiliz, Yunan, Fransız ve İtalyanlar tarafından paylaşıldı.

Milletine inanan, güvenen Mustafa Kemal Paşa, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a geldi. Erzurum'da, Sivas'ta kongreler düzenledi. Mustafa Kemal Paşa "Tek bir egemenlik var, o da milli egemenliktir. Ülkeyi yine milletin kendi gücü kurtaracaktır." diyordu. Yurdun dört bir tarafından gelen milletvekilleri, 23 Nisan 1920 günü Ankara'da Büyük Millet Meclisi'nde toplandı. Meclis, Mustafa Kemal Paşa'yı başkan seçti. Mustafa Kemal Paşa'nın önderliğinde Büyük Millet Meclisi, Kurtuluş Savaşı'nı başlattı. Bir yandan efeler, dadaşlar, seymenler bulundukları yörede düşmana karşı koydular. Öte yandan düzenli ordular İnönü'de, Sakarya'da, Dumlupınar'da savaştılar. Yurdumuz düşmanlardan kurtarıldı.

İmzalanan Lozan Barış Antlaşması ile yeni bir devlet doğdu. Bu doğan devletin yönetim biçimi henüz belirlenmemişti.

İkinci dönem Büyük Millet Meclisi 11 Ağustos 1923'te ilk toplantısını yaptı. 13 Ekim 1923'te Ankara Başkent oldu. Atatürk; düşmanın ülkeden atılıp sınırlarımızın belirlenmesinden sonra, çoktan beri tasarladığı cumhuriyetin ilanı üzerinde hazırlıklar yapmaya başladı. 28 Ekim 1923 akşamı yakın arkadaşlarını Çankaya'da yemeğe çağırdı. Onlara, "Yarın Cumhuriyet'i ilan edeceğiz." Dedi.

Kurtuluş savaşı

Böylece, 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet yönetimi kuruldu. Ulu önder Atatürk, kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk Cumhurbaşkanı oldu. Cumhuriyet'in ilanı yurttan sevinç ve coşku ile karşılandı.

Atamızın milletimize armağan ettiği Cumhuriyet Bayramımız
hepimize kutsal olsun.